Μοναχὸς Βασίλειος Κριβοσίν
1ον Συγγράμμα
1ος τόμος
3ον Σελίς

Α.Ε.Τ.Ο./Ε.Σ.Α.Ι.
Σ.Τ.Π- 902Β

Σεβαστιούπολις, 26 Φεβρ. 1950

Εἰς συνέχειαν τοῦ ἐπιστολίου μου γράμμαλος ἀπὸ 24 Φεβρ. Σᾶς γνωστοποιῶ ὅτι χθὲς ἐλάμβανα ἐδῶ ἐπὶ τόπου τὸ ἀπὸ τριήμερον ἀναμενόμενον ἔγγραφον τῆς Διευθύνσεως Ἀλλοδαπῶν τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι οἱ Διευθ. Ἀλλοδαπῶν καὶ ἡ Χωροφυλακὴ ἀφίνουν εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιμελητείας (ποὺ ἔφερλα ἐδῶ πρωτοδικά) τὰ ἀποφασίσει τὴν ἀπόλυσίν μου τὴν ἡ Ἐπιμελητεία τὸ θεωρεῖ σκόπιμον, ἀπουλεύει ὅμως τὴν ἐπιμελητήν μου εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ λέγει ὅτι πρέπει τὰ μοῦ ὁριοθετήσει (ἀποποιήσει;) τόπος διαμονῆς εἰς μίαν Μονὴν τῆς Ἑλλάδος (ἐκτὸς τοῦ Ἁγ. Ὄρους). Τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπιτέλους ἔλαβε ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἀλλοδαπῶν εἶναι, βεβαίως, πολὺ εὐάρεστον ἀλλὰ τώρα ἡ Ἐπιμελητεία λέει εἰς ἄλλα τὰ ἀποφασισθέντα μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀπολύσεώς μου. Χρειάζεται ὅμως ἀκόμα ἀρκετὴ ὑπομονὴ διότι ἡ Ἐπιμελητεία ἔφερε ὅλαν ἔμαθα τὸ ἔγγραφον καὶ δὲν προβλέπεται τὰ ἐπιμείνῃ τόσον γρήγορα (μετὰ 10-20 μέρες ἴσως). Καὶ ἐὰν ἡ Ἐπιμελητεία ἀποφασίσῃ τὴν ἀπόλυσίν μου (- τὸ θεωρῶ μᾶλλον πιθανόν), ἡ ἀπό-

φασιν αὐτὴν πρόκειται τὰ ἐπιπλωρωτὴ ἀνόημα ἀπὸ τὸν Ο.Τ.Ε.,
καὶ τὸ Υπ/γεῖον Δημ. Τάξεως (δηλαδὴ ἄλλες 10-20
μέρες πρὶν τὰ φύγω πρόσφυγας ἐπὶ τέλους). Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν διαμονήν εἰς κάποιαν Ι. Μονὴν εἰπεῖν τοῦ Ἁγ. Ὄρους
δέχομαι, βεβαίως, καὶ αὐτὴν τὴν λύσιν διότι ὁ σκοπός μου εἶνε τὰ ἀπολυθῶ ἀπὸ δῶ τὸ συνταρακτικόν. Τὴν δεωρῶ ὅμως
προσωρινήν μέχρι τὰ ἐπιτύχω τὰ λάβω ἄδειαν ἀναχωρήσεως εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Διαμονὴ εἰς μίαν μὴ
ἀγιορειτικὴν Μονὴν δὲν μπορεῖ ἀσφαλῶς τὰ μὲ ἐκανοποιήσῃ πλήρως ἐκεῖ τὸ χῶρο ἐπιτίμιον καταλλήλου βιβλιοθήκης καὶ ἄλλων συνδετικῶν δὲν δὰ εἶμαι εἰς θέσιν τὰ
ἐργάζωμαι ἐπιστημονικῶς (μὲ παλεοδογραφικὰς μελέτας),
πρᾶγμα ποὺ γιὰ μένα εἶνε σημαντικὸ τὸ πνευματικόν μου
χρέος. (Καὶ ἀκριβῶς γιὰ αὐτὸν τὸν λόγον συνέπεσαν τὰ μεταβῶ στὴν Ὀξφόρδην). Θὰ προτιμοῦσα, βεβαίως,
ἀντὶ τὰ πάω σὲ κάποιο Μοναστήρι τὰ μείνω <u>προσωρινῶς</u>
καὶ μὲ τὴν ἐγγυοῦν Σας ὅτι σπεύδω Σας (ὅπου εἶχαν τὴν καλωσύνην τὰ μὲ καλέσαν). Ἡ, τὸν αὐτὸ εἶνε

ἀδύνατον, τὰ ~~[illegible]~~ ὀρεινὰ Λουλούδια, μιὰ Ἁ. Μονὴ πλησίον τῶν Ἀδανῶν (Ἁ. Μονὴ Πενταύλη ἢ κάποια ἄλλη ὁμώνυμα πιὸ κοντά) διότι δὲ ἔχω τίποτε μεγαλύτερον εὐνοίαν τὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν ἀμέλειαν ἐξαιρετικὴν τὰ φορτίζω μὲ τὴν ἀναγκαίαν ἄδειαν, τὰ πρωτότυπα βιβλία, ἴσως καὶ τὰ ἐργόχειρα εἰς τὸν βιβλιοδέτην Ἀδανῶν. Πάντως, τὸ κυριώτερον πρὸς τὸ παρὸν εἶναι τ' ἀποτινάξω τὸ βαρύτερον ἀπὸ δῶ, τὸ ἄλλο θὰ φροντίσω μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, εὔκολο καὶ ἀμφίβολον. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν τρυφερὴν "βέγα" πληροφορούμαι ὅτι αἱ Βρυξελλαιαναὶ ἀρχαὶ εἶναι διαλελυμέναι τὰ μοῦ χορηγήσουν ἄδειαν εἰσόδου εἰς τὴν Ἀγγλίαν, θέλουν ὅμως νὰ προσλαβοῦν ὅρον τὴν ἀπόλυσίν μου καὶ τὴν ἄδειαν ἀναχωρήσεως εἰς μέρος τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως Βλέπετε, ὅτι καὶ ἐδῶ τὸ κυριώτερον εἶναι ἐκεῖνο ἡ ἀπόλυσις.

Αὐτὸ εἶναι ποὺ εἶχα νὰ Σας γνωστοποιήσω. Ὅλα τὰ ἄλλα ἐδῶ ἡ Ἐκλεφοκὴ (Πρόξενος κ. Σωτόκος) θὰ Σας γράψω πάλιν διὰ τὸ ἀπολίτευμα.

26-2-50

Μὲ ὑπομονὴ καὶ ἐλπίδα εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καὶ ἀπολύτως ἐμπιστεύομαι εἰς τὸ παρελθὸν ἐνδιαφέρον τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος

Διατελῶ μὲ σεβασμὸν καὶ ἀγάπην

Μοναχὸς Βασίλειος Κριβοσέϊν